

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำรงค์
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ
พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำรงค์ ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำรงค์ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำรงค์และนายอำเภอ บ้านลาด จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำรงค์ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำรงค์ ตั้งแต่วันที่ได้ออกโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำรงค์แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ ซึ่งขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทคาราโอเกะ

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการประเภทคาราโอเกะ

ข้อ ๕ ให้การประกอบกิจการคาราโอเกะเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำรงค์

ให้ผู้ดำเนินกิจการดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวง และประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ

ข้อ ๖ สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา และโรงพยาบาล

ข้อ ๗ ลักษณะของสถานประกอบกิจการ

(๑) การออกแบบและการวางผังของอาคาร ต้องเหมาะสมต่อการป้องกันเสียง และความสั่นสะเทือนจากพื้นที่ให้บริการ

(๒) พื้นที่ประกอบการบริเวณที่มีเสียงดังและความสั่นสะเทือน ต้องเป็นอาคารที่ปิดมิดชิด และใช้วัสดุที่ป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือน

ข้อ ๘ บริเวณโดยรอบอาคาร ตัวอาคาร พื้นอาคาร โถง และเก้าอี้ ต้องได้รับการดูแลให้สะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีหรือป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือนภายในสถานประกอบกิจการ เพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน ทั้งผู้ใช้บริการ ผู้ให้บริการ รวมทั้งไม่ก่อเหตุรำคาญแก่ประชาชนใกล้เคียงตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ระดับเสียงภายในสถานประกอบกิจการตลอดระยะเวลาทำการ ต้องมีค่าเฉลี่ย ของระดับเสียง (LAeq) ไม่เกิน ๙๐ เดซิเบลเอ และมีค่าระดับเสียงสูงสุด (LMax) ณ เวลาใดเวลาหนึ่งไม่เกิน ๑๑๐ เดซิเบลเอ

(๒) วิธีการตรวจวัดระดับเสียง

(๒.๑) กำหนดจุดวัดระดับเสียง

(ก) บริเวณกลางห้องหรือบริเวณที่โดยปกติมีผู้ใช้บริการมาก

(ข) จุดตรวจวัดระดับเสียงต้องอยู่สูงจากระดับพื้นห้อง ประมาณ ๑.๒๐ เมตร สำหรับการตรวจวัดในบริเวณที่ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่นั่ง และที่ระดับ ๑.๕๐ เมตร สำหรับการตรวจวัดในบริเวณที่ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่นั่ง

(๒.๒) ตรวจวัดระดับเสียง ณ เวลาใดเวลาหนึ่งที่สถานประกอบการเปิดให้บริการ โดยทำการตรวจวัดเป็นเวลา ๑๕ นาทีติดต่อกัน แล้วนำมาหาระดับเสียงเฉลี่ย (LAeq) และค่าระดับเสียงสูงสุด (LMax) เพื่อไม่ให้เกินค่าที่กำหนด

(๓) ในระหว่างการให้บริการ ควรมีการหยุดหรือลดระดับเสียงจากการเปิดเพลงหรือจากเครื่องกำเนิดเสียงหรือกิจกรรมอื่นที่ก่อให้เกิดเสียงดังมากเป็นระยะ เพื่อให้ผู้รับบริการได้พักจากการสัมผัสเสียงดัง

(๔) ต้องจัดให้มีบริการเครื่องป้องกันเสียงที่ได้มาตรฐานและสะอาดสำหรับผู้มาใช้บริการ เมื่อได้รับการร้องขอ และผู้ประกอบการต้องติดประกาศหรือให้ข้อมูลหรือวิธีการอื่นใดแก่ผู้ใช้บริการเกี่ยวกับการป้องกันการแก้ไขหรือการบรรเทาอันตรายที่อาจเกิดจากการได้ยินเสียงดัง

(๕) จัดให้มีเครื่องวัดระดับเสียงและแสดงผลการตรวจวัด เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้ทราบถึงระดับ

เสี่ยงในขณะที่ให้บริการ และสามารถพิจารณาป้องกันตัวเองได้

ข้อ ๑๐ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่เพียงพอตามตารางกำหนดวิธีการระบายอากาศท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีแสงสว่างที่เหมาะสม ดังนี้

(๑) ให้มีความเข้มของแสงสว่างที่เหมาะสม ตามตารางกำหนดความเข้มของแสงท้ายข้อบัญญัตินี้

(๒) กรณีที่มีการใช้แสงเลเซอร์ ผู้ประกอบกิจการจะต้องตรวจสอบจากผู้ผลิตหรือผู้ติดตั้งว่าแสงเลเซอร์ที่ใช้นั้นจัดอยู่ใน Class ๑ ที่ใช้สำหรับสถานบันเทิงเท่านั้น

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีระบบความปลอดภัย ดังนี้

(๑) ต้องจัดให้มีระบบป้องกันอัคคีภัย และจัดให้มีประตู หรือทางออก หรือทางหนีไฟ ที่เพียงพอกับจำนวนคนที่อยู่ภายในอาคารให้สามารถออก หรือหลบหนีภัยได้โดยสะดวกและทัน หากมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น ไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอและมีป้าย หรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยต้องมีระบบไฟฟ้าฉุกเฉินเมื่อระบบปกติขัดข้องตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) ต้องมีการควบคุมไม่ให้ผู้ใช้บริการเข้าไปในสถานประกอบกิจการมาก จนทำให้เกิดการแออัดเกินไป

(๓) ต้องจัดให้มีระยะห่างที่เหมาะสมระหว่างโต๊ะ เก้าอี้ เพื่อความสะดวกต่อการสัญจร และความปลอดภัยภายในสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๓ ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือ

(๑) ต้องจัดให้มีห้องส้วมที่ถูกสุขลักษณะ แยกชายหญิง และมีสัญลักษณ์ แสดงอย่างชัดเจน

(๒) ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือ

(๓) อาคารที่เปิดให้บริการหลายชั้น ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือ ในชั้นต่าง ๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๔) ห้องส้วมควรมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๐.๙๐ เมตร ความสูงไม่น้อยกว่า ๑.๘๐ เมตร กรณีที่ห้องส้วม และห้องน้ำอยู่ในห้องเดียวกัน ต้องมีพื้นที่ภายในไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ ตารางเมตร

(๕) ห้องส้วมและที่ปัสสาวะ ต้องใช้วัสดุที่ทำความสะอาดง่าย และได้รับการดูแลรักษาความสะอาด อยู่เสมอ และต้องมีระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๑๔ สถานประกอบกิจการที่เป็นสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือมีการปรุงประกอบหรือจำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่ม ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะตามที่กำหนดในข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำรงค์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๑๕ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการ

ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๑๖ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ามีกำหนด พร้อมกับแสดงเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) บัตรประจำตัวประชาชน
- (๒) สำเนาเอกสารสิทธิของสถานประกอบกิจการ (ที่ดิน/อาคาร/ยานพาหนะ)
- (๓) หนังสือยินยอมรับการจัดจากสถานประกอบกิจการกำจัดสิ่งปฏิกูล (กรณีที่ส่งไปกำจัดที่อื่น)
- (๔) หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (กรณีที่กฎหมายกำหนด)
- (๕) หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย (กรณีที่กฎหมายกำหนด)
- (๖) ใบมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)
- (๗) หลักฐานอื่นที่จำเป็น

ข้อ ๑๗ เมื่อได้รับคำขออนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้จัดทำบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาแล้วแต่กรณี ทั้งนี้หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวัน จนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ และสำเนาแจ้ง ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง

ข้อ ๑๘ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๙ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้ออกในอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต

ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด หากจะขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตฉบับละ ๕๐๐ บาท ในวันที่มารับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรกหรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีเป็นการขอต่อใบอนุญาตตลอดระยะเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม และค่าปรับครบจำนวน

ข้อ ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๒๔ ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลถ้ำรงค์ รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

บรรพต กำไลแก้ว

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำรงค์

ตารางกำหนดวิธีการระบายอากาศท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำรงค์
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ
พ.ศ. ๒๕๖๕

สถานที่	วิธีการ		
	วิธีธรรมชาติ	วิธีกล (อัตราการระบายอากาศ ไม่น้อยกว่าจำนวนเท่า ของปริมาตรของห้อง ใน ๑ ชั่วโมง)	วิธีใช้ระบบปรับอากาศ (ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง/ ตารางเมตร)
๑. ห้องน้ำห้องส้วม	*	๔	๑๐
๒. ที่จอดรถ (ที่อยู่ต่ำกว่าระดับพื้นดิน)	*	๔	-
๓. ห้องปรุง ประกอบอาหาร	*	๒๔	๓๐
๔. บริเวณที่นั่ง ส่วนแสดงดนตรีและ ส่วนเต้นรำ	*	๑๒	๑๐

ตารางกำหนดความเข้มของแสงท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำรงค์
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ
พ.ศ. ๒๕๖๕

บริเวณพื้นที่	ความเข้มของแสงสว่าง
พื้นที่ให้บริการ ได้แก่ ส่วนแสดงดนตรี ส่วนเต็นท์ และบริเวณที่นั่งฟังดนตรี	
๑. พื้นที่ให้บริการทั้งหมดในขณะเตรียมสถานที่ ให้บริการ	ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์
๒. พื้นที่ให้บริการต่าง ๆ ในขณะเปิดให้บริการ เช่น ส่วนแสดงดนตรีหรือมีเสียง	ให้มีแสงสว่างเพียงพอที่จะมองเห็นและจำหน้ากันได้ ในระยะไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร
๒.๑ ห้องน้ำห้องส้วม	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ลักซ์
๒.๒ ห้องปรุง ประกอบอาหาร	ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์
๒.๓ ช่องทางเดินภายในอาคาร	ไม่น้อยกว่า ๕๐ ลักซ์
๒.๔ ที่จอดรถ	ไม่น้อยกว่า ๕๐ ลักซ์